

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוטט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שמע מינה מדר' שמעון בן לקיש: מזמנין ישראל על בני מעיים, ואין מזמנין עובדי כוכבים על בני מעיים	רב אחא בר יעקב:											■	לג.
מאי טעמא?												▲	לג.
ישראל דבשחיטה תליא מילתא, כיון דאיכא שחיטה מעלייתא אישתרי להו, עובדי כוכבים דבנחירה סגי להו ובמיתה תליא מילתא, הני כאבר מן החי דמו.												!	לג.
הוה יתיבנא קמיה דרב אחא בר יעקב, ובעי דאימא ליה: מי איכא מידי דלישראל שרי ולעובד כוכבים אסור? ולא אמרי ליה, דאמינא הא טעמא קאמר.	רב פפא:											○	לג.
הרוצה לאכול מבהמה קודם שתצא נפשה, חותך כוית בשר מבית השחיטה ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה, וממתין לה עד שתצא נפשה ואוכלו, אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרין בו.	תניא דלא כרב אחא בר יעקב:											■	לג.
מסייע ליה לרב אידי בר אבין												■	לג.
הרוצה שיבריא, חותך כוית בשר מבית - שחיטה של בהמה ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה, וממתין לה עד שתצא נפשה, אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרין בו.	דאמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר אשיאן:											■ ■	לג.
השוטט בהמה חיה ועוף ולא יצא מהן דם - כשרים, ונאכלין בידיים מסואבות לפי שלא הוכשרו בדם	[ת"ק]											◆ ■	לג.
הוכשרו בשחיטה:	ר' שמעון:											◆ ■	לג.
טעמא דלא יצא מהן דם, הא יצא מהן דם - אין נאכלים בידיים מסואבות, אמאי? ידים שניות הן, ואין שני עושה שלישי בחולין												◇	לג.
וממאי דבחולין עסקינן?												◇	לג.
דקתני חיה, דאילו קדשים, חיה בקדשים מי איכא?												!	לג.
ותו, אי בקדשים, כי לא יצא מהן דם כשרה? הוא עצמו לדם הוא צריך												!	לג.
ותו, אי בקדשים, כי יצא מהן דם מי מכשיר?												!	לג.
מנין לדם קדשים שאינו מכשיר? שנאמר: (דברים י"ב) על הארץ תשפכנו כמים, דם שנשפך כמים מכשיר, שאינו נשפך כמים אינו מכשיר	והאמר ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■ !	לג.
ותו, אי בקדשים, כי לא יצא מהם דם לא מתכשרי, ליתכשרי בחיבת הקדש												!	לג.
דקי"ל: חיבת הקדש מכשרתן												■ !	לג.
הכא בחולין שלקחן בכסף מעשר עסקינן, ודלא כר"מ	רב נחמן אמר רבה בר אבהו:											! ◇	לג.
כל הטעון ביאת מים מדבריו סופרים - מטמא את הקדש ופוסל את התרומה, ומותר בחולין ובמעשר, דברי ר"מ	דתנן: [ר"מ]											◆ ■ ! ◇	לג:
אוסרים במעשר.	חכמים:											◆ ■ !	לג:
ממאי? דלמא עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי מאיר אלא באכילת מעשר, אבל בנגיעה דמעשר ואכילה דחולין לא פליגי	מתקוף לה רב שימי בר אשי:											◇	לג:
והא נגיעה היא, מדקתני: נאכלין בידיים מסואבות מי לא עסקינן דקא ספי ליה חבריה												◇	לג:
הכא בידיים תחלות עסקינן, ורבי שמעון בן אלעזר היא	אלא אמר רב פפא:											! ◇	לג:
אין ידים תחלות לחולין	דתניא: [ת"ק]											◆ ■ ! ◇	לג:
ידים תחלות לחולין ושניות לתרומה.	רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר:											◆ ■ ! ◇	לג:
תחלות לחולין אין, לתרומה לא?												◇	לג:
הכי קאמר: תחלות אף לחולין, שניות לתרומה אין, לחולין לא.												! ◇	לג:
ומי איכא ידים תחלות?												◇	לג:
אין												!	לג:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
הכניס ידיו לבית המנוגע - ידיו תחלות, דברי רבי עקיבא	דתניא: [ר"ע]										◆	!	◇	לג:	
ידיו שניות	חכמים:										◆	!	◇	לג:	
דכולי עלמא ביהא במקצת לא שמה ביהא, והכא בגזירה ידיו אטו גופו קא מיפלגי, מר סבר: ידיו כגופו שוינהו רבנן, ומר סבר: ידים כידים דעלמא שוינהו רבנן.											■			לג:	
ולוקמה כרבי עקיבא, דאמר: ידיו תחלות הויין												ז	◇	לג:	
דלמא כי קאמר רבי עקיבא, הני מילי בתרומה וקדשים דחמירי, אבל לחולין שניות הויין.												!	◇	לג:	
וליהויין נמי שניות, דהא שמעינן ליה לר"ע דאמר: שני עושה שלישי בחולין												ז		לג:	
(ויקרא י"א) וכל כלי חרש וגו' יטמא, טמא לא נאמר אלא יטמא - לטמא אחרים, לימד על ככר שני שהוא עושה שלישי בחולין	דתנן בו ביום דרש רבי עקיבא:											ז	◇	לג:	
דלמא הני מילי בטומאה דאורייתא, אבל בדרבנן לא.												!	◇	לג:	
הכא בחולין שנעשו על טהרת הקדש עסקינן, ודלא כרבי יהושע	ר"א א"ר הושעיא:												!	◇	לג:
האוכל אוכל ראשון - ראשון, שני - שני, שלישי - שלישי	דתניא, רבי אליעזר:											◆	!	◇	לג:
האוכל אוכל ראשון ושני - שני, שלישי - שני לקדש ואין שני לתרומה, בחולין שנעשו על טהרת תרומה, על טהרת תרומה אין על טהרת הקדש לא, קסבר: חולין שנעשו על טהרת הקדש לית בהו שלישי.	רבי יהושע:											◆	!	◇	לג:
ולוקמה בחולין שנעשו על טהרת תרומה ורבי יהושע													ז	◇	לג:
לא ס"ד, דקתני בשר, דאי בתרומה, בשר מי איכא.													!	◇	לד:
אלא מאי? בקדשים, חיה בקדשים מי איכא?													ז	לד:	
בשר בבשר מיחלף, בשר בפירי לא מיחלף.													!	◇	לד:
חברי אמרין: בחולין שנעשו על טהרת הקדש ודלא כרבי יהושע, ואנא אמין: רבי יהושע היא, ולא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא חולין שנעשו על טהרת קדש דחמירי דאית בהו שלישי, אלא אפילו חולין שנעשו על טהרת תרומה נמי אית בהו שלישי.	עולא:												!	◇	לד:
מאן חבריא?													א	לד:	
רבה בר בר חנה היא													!	לד:	
מאי אהדרי רבי אליעזר ורבי יהושע להדדי?	דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:												א	!	לד:
מצינו אוכל חמור מן האוכל, דאילו נבלת עוף טהור בחוץ לא מטמא, ואילו אוכלה מטמא בגדים אבית הבליעה, ואנו היאך לא נעשה אוכל כמאכל?	אמר לו ר"א לרבי יהושע:												ז	!	לד:
מנבלת עוף טהור לא גמרינן, דחידוש הוא, אלא מצינו שהמאכל חמור מן האוכל, דאילו מאכל כבביצה, ואוכל עד דאכיל כחצי פרס, ואנו היאך נעשה אוכל כמאכל?	ורבי יהושע:												!	!	לד:
טומאה משיעורין לא גמרינן ועוד, לדבריהך שאתה אומר על ראשון שני, יפה אתה אומר, שני שני למה?	ור"א:												ז	!	לד:
מצינו שהשני עושה שני ע"י משקין	אמר לו: [רבי יהושע]												!	!	לד:
והא משקין נמי תחלה הוו	אמר לו: [ר"א]												ז	!	לד:
כל הפוסל בתרומה - מטמא משקין להיות תחלה, חוץ מטבול יום	דתנן:												ז	!	לד:
ועוד, שלישי שני למה?													ז	!	לד:
אף אני לא אמרתי אלא בתרומה, שטהרתה טומאה היא אצל הקדש.	אמר לו: [רבי יהושע]												!	!	לד:
האוכל שלישי של חולין שנעשו על טהרת הקדש, נעשה גופו שני לקדש.	רבי זירא א"ר אסי א"ר יוחנן א"ר ינאי:													■	לד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוטט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שלישי - שני לקדש ואין שני לתרומה, בחולין שנעשו על טהרת תרומה על טהרת תרומה אין, על טהרת הקדש לא	איתביה רבי זירא לרבי אסי:									⚡	◇	לה:		
לא מיבעיא קאמר.	אמר ליה: [רב אסי]									!	◇	לה:		
והא אף אני לא אמרתי אלא בתרומה קאמר										⚡	◇	לה:		
אמוראי נינהו ואליבא דרבי יוחנן.										!	◇	לה:		
האוכל שלישי של חולין שנעשו על טהרת תרומה, נפסל גופו מלאכול בתרומה.	עולא:										■	◇	לה:	
מאי קמ"ל?											⚡	◇	לה:	
שלישי - שני לקדש ואין שני לתרומה, בחולין שנעשו על טהרת תרומה	תנינא:										■	◇	לה:	
שני הוא דלא הוי, הא שלישי הוי											⚡	◇	לה:	
אי מההיא, הוה אמינא: לא שני הוי ולא שלישי הוי, ואידי דאמר שני בקדש אמר נמי אין שני בתרומה, קמ"ל.											!	◇	לה:	
הראשון שבחולין טמא ומטמא, והשני פוסל ואינו מטמא, והשלישי נאכל בנויד הדמע	איתביה רב המנונא לעולא:										■	◇	לה:	
ואי אמרת נפסל גופו מלאכול בתרומה, ספינן ליה מידי דפסיל ליה לגופיה?											⚡	◇	לה:	
הנח לנויד הדמע, דליכא כזית בכדי אכילת פרס.	אמר ליה: [עולא]										!	◇	לה:	
האוכל שלישי של תרומה עצמה - אסור לאכול ומותר ליגע.	רבי יונתן אמר רבי:										■	◇	לה.	
ואיצטריך דעולא ואיצטריך דרבי יונתן דאי מדעולא, הוה אמינא: הני מילי בחולין שנעשו על טהרת תרומה, אבל תרומה בניניה נמי אסור, איצטריך דרבי יונתן. ואי מדרבי יונתן, הוה אמינא: הני מילי תרומה, אבל חולין באכילה נמי שרי, צריכי.											■	◇	לה.	
האוכל שלישי של חולין שנעשו על טהרת הקדש - טהור לאכול בקדש, שאין לך דבר שעושה רביעי בקדש אלא קדש מקודש בלבד.	יתיב רבי יצחק בר שמואל בר מרתא קמיה דר"ג ויתיב וקאמר:										■	◇	לה.	
שלישי - שני לקדש ואין שני לתרומה, בחולין שנעשו על טהרת תרומה	מתיב רמי בר חמא:										■	◇	לה.	
אמאי? הא לאו קדש מקודש הוא											⚡	◇	לה.	
הנח לתרומה, שטהרתה טומאה היא אצל הקדש.	א"ל: [רבי יצחק]										!	◇	לה.	
ומנא תימרא?											⚡	◇	לה.	
בגדי עם הארץ מדרס לפרושין, בגדי פרושין מדרס לאוכלי תרומה, בגדי אוכלי תרומה מדרס לקדש	דתנן:										■	!	◇	לה.
מדרסות קאמרת? שאני מדרסות, שמא תשב עליהן אשתו נדה, אבל בפירי לא אמרינן	רבא:										⚡	◇	לה.	
ורבי יצחק בפירי נמי אמר.											■	◇	לה:	
ומי אמרינן בפירי?	מתיב רבי ירמיה מדיפת:										⚡	◇	לה:	
אם אמר הפרשתי לתוכה רביעית קדש - נאמן, ולא קא מטמא ליה תרומה לקדש	והתנן:										■	⚡	◇	לה:
ואי אמרת: טהרתה טומאה היא אצל הקדש, תטמא תרומה לקדש											⚡	◇	לה:	
טומאה בחבורין קאמר? טומאה בחבורין שאני, דמגו דמהימן אקדש, מהימן נמי אתרומה.	א"ל: [רבא]										!	◇	לה:	
השני שבחולין מטמא משקה חולין ופוסל אוכלי תרומה, והשלישי מטמא משקה קדש ופוסל אוכלי קדש, בחולין שנעשו על טהרת הקדש	מתיב רב הונא בר נתן:										■	⚡	◇	לה:
תנאי היא											!	◇	לה:	

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

חולין-השוטט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חולין שנעשו על טהרת קדש - הרי הן כחולין	דתניא: [ת"ק]										◊	!
הרי הן כתרומה, לטמא שנים ולפסול אחד.	ר"א ברבי צדוק:										◊	!
הוכשרו בשחיטה:	ר"ש:											■
שחיטתו מכשרת ולא דם.	אמר רב אסי, אומר היה ר"ש:											■
לימא מסייע ליה												◊
הוכשרו בשחיטה	ר"ש:											◊
מאי לאו בשחיטה ולא בדם												◊
לא, אף בשחיטה.												!
וכי דם מכשיר? והלא שחיטה מכשרת	ת"ש, אמר להן ר"ש:											◊
וכי דם בלבד מכשיר? אף שחיטה נמי מכשרת.	ה"ק להן: [ר"ש]											!
דם המת אינו מכשיר	ת"ש, ר"ש אומר:											◊
מאי לאו הא דם שחיטה מכשיר												◊
לא, הא דם חללים מכשיר.												!
אבל דם שחיטה מאי? לא מכשיר, לישמענין דם שחיטה וכ"ש דם המת												◊
דם המת איצטריכא ליה, ס"ד אמינא: מה לי קטליה איהו מה לי קטליה מלאך המות, קמ"ל.												!
דם מגפתו אינו מכשיר	ת"ש, ר"ש אומר:											◊
מאי לאו הא דם שחיטה מכשיר												◊
לא, הא דם חללים מכשיר.												!
אבל דם שחיטה מאי? לא מכשיר, לשמענין דם שחיטה וכ"ש דם מגפתו												◊
דם מגפתו איצטריכא ליה, ס"ד אמינא: מה לי קטליה כולה מה לי קטליה פלגא.												!
ומאי שני דם חללים דמכשיר?												◊
דכתיב: (במדבר כ"ג) ודם חללים ישתה												!
דם שחיטה נמי כתיב: (דברים י"ד) על הארץ תשפכנו כמים												◊
ההוא למישרי דמן דפסולי המוקדשין בהנאה הוא דאתא, ס"ד אמינא: הואיל ואסירי בגיזה ועבודה דמן לבעי קבורה. קמשמע לן.												!
(במדבר כ"ג) ודם חללים ישתה - פרט לדם קילוח שאינו מכשיר את הזרעים.	תנא דבי ישמעאל:											■
השוטט והתיז דם על הדלעת	ת"ר:											■
הוכשר	רבי:											◊
תולין.	רבי חייא:											◊
מאחר שרבי אומר הוכשר, ור' חייא אומר תולין, אנו על מי נסמוך? באו ונסמוך על דברי ר"ש	רבי אושעיא:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-השוחט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שחיטה מכשרת ולא דם.	שהיה ר"ש אומר:											◇
הכל מודים, היכא דאיתיה לדם מתחלה ועד סוף כולי עלמא לא פליגי דמכשיר, כי פליגי - בנתקנת הדם בין סימן לסימן	רב פפא:											◇
ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף, והאי דם שחיטה הוא	רבי סבר:											◇
אינה לשחיטה אלא בסוף, והאי דם מכה הוא	רבי חייה סבר:											◇
ומאי תולין?												◇
תולין הדבר עד גמר שחיטה, אי איתיה לדם בסוף שחיטה - מכשיר, ואי לא - לא מכשיר.	[רב פפא]											◇
ומאי באו ונסמוך על דברי ר"ש? לר"ש לא מכשיר, לרבי חייה מכשיר												◇
בנתקנת מיהו אשוו להדדי, מר לא מכשיר ומר לא מכשיר, הוה ליה רבי חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים.												◇
תולין לעולם משמע, ונתקנת לר' חייה ספוקי מספקא ליה אי ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף או אינה לשחיטה אלא בסוף, ומאי תולין? לא אוכלין ולא שורפין.	רב אשי:											◇
ומאי באו ונסמוך על דברי ר"ש? לר"ש לא מכשיר, לרבי חייה ספיקא												◇
לענין שריפה מיהו שוו להדדי, מר לא שרפיה ומר לא שרפיה, הוה ליה רבי חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים, והכי קאמר: כגון זאת תולין, לא אוכלין ולא שורפין.												◇
צריד של מנחות, מונין בו ראשון ושני או אין מונין בו ראשון ושני? כי מהניא חבת הקדש לאפסולי גופיה, למימנא ביה ראשון ושני לא, או דלמא לא שנא?	בעי ר"ש בן לקיש:											◇
(ויקרא י"א) מכל האוכל אשר יאכל וגו' - אוכל הבא במים הוכשר, אוכל שאינו בא במים לא הוכשר.	רבי אלעזר: ת"ש:											◇
אטו רבי שמעון בן לקיש לית ליה אוכל הבא במים?												◇
רבי שמעון בן לקיש הכי קמיבעיא ליה: חבת הקדש, כאוכל הבא במים דמי או לא.												◇
רבי אלעזר נמי מיתורי קראי קאמר, מכדי כתיב: (ויקרא י"א) וכי יותן מים על זרע, מכל האוכל אשר יאכל למה ליה? לאו למעוטי חזבת הקדש												◇
לא, חד בטומאת מת, וחד בטומאת שרץ.												◇
וצריכי דאי אשמעינן טומאת מת, התם הוא דבעי הכשר, משום דלא מטמא בכעדשה, אבל שרץ דמטמא בכעדשה - אימא לא ליבעי הכשר ואי אשמעינן שרץ, משום דלא מטמא טומאת שבעה, אבל מת דמטמא טומאת שבעה - אימא לא ליבעי הכשר צריכא												◇
הוכשרו בשחיטה	מתיב רב יוסף: רבי שמעון:											◇
הוכשרו, ואפילו למימני בהו ראשון ושני, אמאי? והא לאו אוכל הבא במים הוא												◇
עשאוהו כהכשר מים מדרבנן.	א"ל אביי:											◇
הבוצר לגת	רבי זירא: ת"ש:											◇
הוכשר	שמאי:											◇
אומר: לא הוכשר	הלל:											◇
ושתיק ליה הלל לשמאי, אמאי? והא לאו אוכל הבא במים הוא												◇
עשאוהו כהכשר מים מדרבנן.	אמר ליה אביי:											◇
אמינא לך אנא: הוכשרו בשחיטה, ואת אמרת לי: עשאוהו כהכשר מים, ואמר לך רבי זירא, ואמרת ליה: עשאוהו כהכשר מים, לר"ש בן לקיש נמי עשאוהו כהכשר מים	א"ל רב יוסף:											◇
אטו ר' שמעון בן לקיש לתלות קמיבעיא ליה? כי קא מיבעיא ליה לשרוף.	אמר ליה: [אביי]											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכלל דחיבת הקדש דאורייתא, מנא לן?										^	◇	לו:
אילימא מדכתיב: (ויקרא ז') והבשר אשר יגע בכל טמא										!	◇	לו:
האי בשר דאתכשר במאי?										^	!	לו:
אילימא דאתכשר בדם										!	!	לו:
מנין לדם קדשים שאינו מכשיר? שנאמר: (דברים י"ב) לא תאכלנו על הארץ תשכנו כמים, דם הנשפך כמים מכשיר, שאינו נשפך כמים אינו מכשיר	והאמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:									⚡	!	לו:
אלא דאיכשר במשקי בית מטבחיא										!	!	לו:
משקי בית מטבחיא לא דיין שהן דכן אלא שאין מכשירין	והא א"ר יוסי ברבי חנינא:									⚡	!	לו:
וכי תימא תרגמא אדם										!	!	לו:
והא משקי קאמר										⚡	!	לו:
אלא לאו דאתכשר בחבת הקדש.										!	!	לו:
ודלמא כדרב יהודה אמר שמואל										⚡	◇	לו:
כגון שהיתה לו פרה של זבחי שלמים והעבירה בנחל, שחטה ועדיין משקה טופח עליה שמואל:	דאמר רב יהודה אמר שמואל:									⚡	◇	לו:
אלא מסיפא: והבשר - לרבות עצים ולבונה										■	!	לו:
עצים ולבונה בני אכילה נינהו?										⚡	!	לו:
אלא חבת הקדש מכשרא להו ומשויא להו אוכל, הכא נמי חבת הקדש מכשרתה.										!	!	לו:
מאי? כי מהניא חבת הקדש לפסולא דגופיה, אבל למימנא ביה ראשון ושני לא, או דלמא לא שני?										^	◇	לו:
תיקו:										■		לו:
השוחט את המסוכנת עד שתפרכס ביד וברגל	רשב"ג:									◆	■	לו:
דיה אם זינקה.	ר"א:									◆	■	לו:
השוחט בלילה, ולמחר השכים ומצא כתלים מלאים דם - כשרה, שזינקה, וכמדת ר"א	ר"ש:									■	◇	לו:
עד שתפרכס או ביד או ברגל, או עד שתכשכש בזנבה. אחד בהמה דקה ואחד בהמה גסה.	והכ"א:									◆	■	לו:
בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה - פסולה, שאינה אלא הוצאת נפש בלבד.										■		לו:
במה דברים אמורים - שהיתה בחזקת מסוכנת, אבל אם היתה בחזקת בריאה, אפי' אין בה אחד מכל הסימנים הללו - כשרה:										■	◇	לו:
מסוכנת ממאי דשריא?										^	◇	לו:
וממאי תיסק אדעתין דאסירא?										⚡		לו:
דכתיב: (ויקרא י"א) זאת החיה אשר תאכלו, חיה אכול, ושאינה חיה לא תאכל, והא מסוכנת אינה חיה										!		לו:
מדאמר רחמנא (דברים י"ד) נבלה לא תאכל, מכלל דמסוכנת שריא, דאי ס"ד, מסוכנת אסירא, השתא מחיים אסירא, לאחר מיתה מיבעי?										!	◇	לו:
ודלמא היינו נבלה היינו מסוכנת										⚡		לו:
לא ס"ד, דכתיב: (ויקרא י"א) וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנוגע בנבלתה, לאחר מיתה הוא דקרייה רחמנא נבלה, מחיים לא אקרי נבלה.										!		לו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא לעולם אימא לך: היינו נבלה היינו מסוכנת, מחיים בעשה, לאחר מיתה בלאן											◊	לו:
אלא מדאמר רחמנא (שמות כ"ב) טרפה לא תאכל, מכלל דמסוכנת שריא, דאי ס"ד מסוכנת אסירא, השתא מסוכנת דלא מחסרא אסירא. טרפה מיבעיא?											!	לו:
ודלמא היינו טרפה היינו מסוכנת, ולעבור עליו בעשה ולא תעשה											◊	לו:
א"כ, נבלה דכתב רחמנא ל"ל? ומה מחיים קאי עלה בלאו ועשה, לאחר מיתה מיבעיא?											!	לו:
ודלמא היינו נבלה היינו טרפה היינו מסוכנת, ולעבור עליו בשני לאוין ועשה											◊	לו:
אלא מהכא: (ויקרא ז) וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוהו											!	לו:
למאי הלכתא? אמרה התורה: יבא איסור נבלה ויחול על איסור חלב, יבא איסור טרפה ויחול על איסור חלב	ואמר מר:										!	לו:
ואי סלקא דעתך טרפה היינו מסוכנת, לכתוב רחמנא חלב נבלה יעשה לכל מלאכה וחלב טרפה לא תאכלוהו, ואנא אימנא: ומה מחיים אתי איסור טרפה חייל איסור חלב, לאחר מיתה מיבעיא? אלא מדכתב רחמנא נבלה, מכלל דטרפה לאו היינו מסוכנת.											!	לו:
ודלמא לעולם אימא לך: היינו טרפה היינו מסוכנת, ודקאמרת נבלה דכתב רחמנא ל"ל? להך נבלה דלא אתיא מכח מסוכנת, והיכי דמי? שעשאה גיסטרא	מתקוף לה מר בר רב אשי:										◊	לו:
התם נמי אי אפשר דלא הוי מסוכנת פורתא מקמי דליפסק לרובא.											!	לו:
ואיבעית אימא: א"כ, לימא חלב נבלה וטרפה, חלב חלב למה לי? זו היא שאין חלבה חלוק מבשרה, ויש לך אחרת שחלבה חלוק מבשרה, ואיזו? זו מסוכנת.											!	לו:
ואיבעית אימא, מהכא: (יחזקאל ד') ואומר אהה ה' אלהים הנה נפשי לא מטומאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול											!	לו:
הנה נפשי לא מטומאה - שלא הרהרתי ביום לבא לידי טומאה בלילה											!	לו:
ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי - שלא אכלתי בשר כוס כוס מעולם											!	לו:
ולא בא בפי בשר פגול - שלא אכלתי מבהמה שהורה בה חכם											!	לו:
שלא אכלתי מבהמה שלא הורמו מתנותיה	משום רבי נתן אמרו:										!	לו:
אי אמרת בשלמא שריא, היינו רבותיה דיחזקאל, אלא אי אמרת אסירא, מאי רבותיה דיחזקאל.											!	לו:
ה"ד מסוכנת?											^	לו:
כל שמעמידין אותה ואינה עומדת.	רב יהודה אמר רב:										!	לו:
אפילו אוכלת בקעיות	רב חנינא בר שלמיא משמיה דרב:										!	לו:
אפילו אוכלת קורות.	רמי בר יחזקאל:										!	לו:
בסורא מתני הכי.											o	לו:
בפומבדיתא מתני הכי											o	לו:
היכי דמיא מסוכנת?											^	לו:
כל שמעמידין אותה ואינה עומדת, ואפילו אוכלת בקעיות	רב יהודה אמר רב:										!	לו:
אפילו אוכלת קורות.	רמי בר יחזקאל:										!	לו:
מאי אמר רב במסוכנת?	אשכחינהו שמואל לתלמידי דרב, אמר להו:										^	לו:
גועה, והטילה ריעי, וכשכשה באונה - הרי זה פירכוס.	אמרו ליה, הכי אמר רב:										!	לו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אצטריכא ליה לאבא לאזוזי אוני? שאני אומר: כל שאינו דברים שהמיתה עושה.	אמר להו: [שמואל]								ז				לה.
מאי נינהו דברים שהמיתה עושה?									^				לה.
היתה ידה כפופה ופשטה - דבר שהמיתה עושה, פשוטה וכפפה - דברים שאין המיתה עושה.	רב ענן, לדידי מפרשא לי מיניה דמר שמואל:								!			◇	לה.
מאי קמ"ל? תנינא: בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה - פסולה, שאינה אלא הוצאת נפש, הא החזירה - כשרה									ז				לה.
אי ממתני', הוה אמינא: דוקא דכיפה ופשטה והדר כיפה לה, אבל פשוטה וכפפתה לא, קמ"ל.									!				לה.
גועה בשעת שחיטה - אין זה פירכוס	מיתביב: ר' יוסי אומר, היה ר"מ אומר:								ז			◇	לה.
אפילו הטילה ריעי וכשכשה בזנבה, אין זה פירכוס	ר"א ברבי יוסי אומר משמו:								ז			◇	לה.
קשיא גועה אגועה, קשיא ריעי אריעי									ז				לה.
גועה אגועה לא קשיא: הא דעבי קלה, הא דעמי קלה									!			◇	לה.
ריעי אריעי נמי לא קשיא: כאן בשותתת, כאן במתרות.									!			◇	לה.
פירכוס שאמרו - בסוף שחיטה.	רב חסדא:											◆	לה.
מאי בסוף שחיטה?									^				לה.
באמצע שחיטה, לאפוקי תחלת שחיטה דלא.	[רב חסדא]								!			◇	לה.
מנא אמינא לה?	רב חסדא:								^				לה.
בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה - פסולה	דתנן:								!			◇	לה.
אימת?									^	!			לה.
אילימא בסוף שחיטה									!	!			לה.
כל היכי תיחי ותיזיל?									ז				לה.
אלא לאו באמצע שחיטה.									!	!		◇	לה.
לעולם בסוף שחיטה, שאני אומר: כל שאינה עושה כן בסוף שחיטה, בידוע שנשמתה נטולה הימנה קודם לכן.	א"ל רבא:								ז			◇	לה.
פירכוס שאמרו - בתחלת שחיטה.	ר"נ בר יצחק:											◆	לה.
מנא אמינא לה?	ר"נ בר יצחק:											^	לה.
השוחט בלילה, ולמחר מצא כתלים מלאים דם - כשרה, שזינקה, וכמת ר"א	דתנן, אמר ר"ש:									!		◇	לה.
כותלי בית שחיטה שנינו	ואמר שמואל:									!		◇	לה.
אי אמרת בשלמא בתחלת שחיטה - שפיר, אלא אי אמרת בסוף שחיטה, ליחוש דלמא בתחלת שחיטה זינקה										!		◇	לה.
ודלמא שאני זינוק דעדיף.										ז		◇	לה.
ומי עדיף?										ז			לה.
דייה אם זינקה	והתנן, ר"א:									ז			לה.
קל מדרבן גמליאל, ועדיף מדרבנן.										!			לה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומדרבנן מי עדיף?	רבינא: אמר לי סמא בר חילקאי, אקשי בה אבוה דבר אבוברם, ואמרי לה אחוה דבר אבוברם:											לה.
עד שתפרסם או ביד או ברגל	והא תנן, וחכמים אומרים:											לה.
רבנן אהיא קיימו?												לה.
אילימא אדר"ג.												לה.
כיון שפירכסה מיבעי ליה												לה.
אלא פשיטא אדר"א												לה.
ואי עדיף מאי עד												לה.
פירכוס שאמרו - בסוף שחיטה.	רבא:											לה.
מנא אמינא לה?	רבא:											לה.
(ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאים, או עז - פרט לנדמה, כי יולד - פרט ליוצא דופן, שבעת ימים - פרט למחוסר זמן, תחת אמו - פרט ליתום	[רבא] דתניא:											לה:
האי יתום ה"ד?												לה:
אילימא דילידיה אמה והדר מתה												לה:
לעולם תיחי ותיזיל?												לה:
אלא דמתה והדר ילידיה												לה:
מכי יולד נפקא												לה:
אלא פשיטא זה פירש למיתה וזה פירש לחיים												לה:
אי אמרת בשלמא בעינן חיותא בסוף לידה, היינו דאיצטריך קרא למעוטי, אלא אי אמרת לא בעינן חיותא בסוף לידה, למה ליה? מכי יולד נפקא.												לה:
בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה - פסולה במה דברים אמורים - ביד, אבל ברגל, בין פשטה ולא כפפה בין כפפה ולא פשטה - כשרה בד"א - בדקה, אבל בגסה, בין ביד בין ברגל, בין פשטה ולא כפפה בין כפפה ולא פשטה - כשרה ועוף, אפילו לא רפרף אלא גפו ולא כשכש אלא - זנבו - הרי זה פירכוס.	רבא, הלכתא כי הא מתניא:											לה:
מאי קמ"ל? כוליהו תננהי: בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה - פסולה, שאינה אלא הוצאת נפש יד אין, רגל לא, דקה אין, גסה לא												לה:
עוף איצטריכא ליה, דלא תנן:												לה:
השוחט לעובד כוכבי - שחיטתו כשרה	[ת"ק]											לה:
פוסל	ר"א:											לה:
אפילו שחטה לאכול לעובד כוכבים מחצר כבד שלה - פסולה, שתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים.	ר"א:											לה:
ק"ו הדברים, ומה במקום שהמחשבה פוסלת, במקודשין, אין הכל הולך אלא אחר העובד, מקום שאין מחשבה פוסלת, בחולין, אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט:	רבי יוסי:											לה:
הני תנאי אית להו דר' אליעזר ברבי יוסי	[א"ד]											לה:
שמעתי שהבעלים מפגלין	דתניא, אמר ר' אליעזר ברבי יוסי:											לה:
אי שמעיניה דחשיב אין, אי לא לא, שתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים לא אמרינן	מיהו ת"ק סבר:											לה:

מקרא- key: ♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

Talmud Navigator

חולין-השוחט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
מימרא	ור"א סבר:												לה:
מעשה-story	ואתא רבי יוסי למימר:												לה:
מקרא-key	איכא דאמרי:												לה:
מקרא-key	ת"ק סבר:												לה:
מקרא-key	ואתא רבי אליעזר למימר:												לט.
מקרא-key	ואתא רבי יוסי למימר:												לט.
מקרא-key	אתמר: [ר' יוחנן]												לט.
מקרא-key	ר"ש בן לקיש:												לט.
מקרא-key	[רבי יוחנן]												לט.
מקרא-key	[ריש לקיש]												לט.
מקרא-key	ואזדו לטעמייהו												לט.
מקרא-key	דאתמר: [ר' יוחנן]												לט.
מקרא-key	ר"ש בן לקיש:												לט.
מקרא-key	[רבי יוחנן]												לט.
מקרא-key	[ריש לקיש]												לט.
מקרא-key	וצריכא, דאי איתמר בהא, בהא קאמר ר"ש בן לקיש, משום דחזין מפנים לא ילפינן, אבל פנים מפנים אימא צריכא.												לט.
מקרא-key	ק"ו הדברים, ומה במקום שמחשבה פוסלת, במוקדשין, אין הכל הולך אלא אחר העובד, מקום שאין מחשבה פוסלת, בחולין, אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט												לט.
מקרא-key	מאי אין מחשבה פוסלת בחולין?												לט.
מקרא-key	אילימא דלא פסלה כלל												לט.
מקרא-key	אלא זביחה דעבודת כוכבים דמיתסרא היכי משכחת לה?												לט.
מקרא-key	אלא פשיטא מעבודה לעבודה, וה"ק: ומה במקום שמחשבה פוסלת במוקדשין מעבודה לעבודה, אין הכל הולך אלא אחר העובד, מקום שאין מחשבה פוסלת, בחולין מעבודה לעבודה אלא באותה עבודה, אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט												לט.
מקרא-key	פנים קשיא לר"ש בן לקיש, - חוץ קשיא לרבי יוחנן												לט.
מקרא-key	בשלמא פנים לר"ש בן לקיש לא קשיא: הא מקמי דשמעה מרבי יוחנן, הא לבתר דשמעה מרבי יוחנן												לט.
מקרא-key	אלא חוץ קשיא לרבי יוחנן												לט.
מקרא-key	[רב ששת]												לט.
מקרא-key	השוחט את הבהמה לזרוק דמה לעבודת כוכבים ולהקטיר חלבה לעבודת כוכבים - הרי אזכיה מתים												לט:
מקרא-key	שחטה ואח"כ חישב עליה, זה היה מעשה בקיסרי ולא אמרו בה לא איסור ולא היתר.												לט:
מקרא-key	לא אמרו בה איסור - משום כבודן דרבנן, לא היתר - משום כבודו דרבי אליעזר.												לט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא דלא שמענא דחשיב, אבל הכא דשמענא דחשיב הוכיח סופו על תחלתו		⚡											לט:
אי נמי, ע"כ לא קאמר ר"א התם אלא גבי עובד כוכבים, דסתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים, אבל ישראל הוכיח סופו על תחלתו לא אמרינן		⚡											לט:
לא אמרו בה היתר - משום כבודו דרשב"ג.	אלא אמר רב שזיבוי:	◆	■									◊	לט:
הי רשב"ג?		^											לט:
אילימא רשב"ג דגיטין		!											לט:
הבריא שאמר כתבו גט לאשתי - רצה לשחק בה, ומעשה בבריא שאמר כתבו גט לאשתי ועלה לגג ונפל ומת	דתנן:	!	■									◊	לט:
אם מעצמו נפל - ה"ז גט, ואם הרוח דחתו - אינו גט	רשב"ג:	!	■									◊	לט:
והוינן בה, מעשה לסתור?		!	⚡										לט:
חסורי מיחסרה והכי קתני: אם הוכיח סופו על תחלתו - ה"ז גט, ומעשה נמי בבריא שאמר כתבו גט לאשתי ועלה לגג ונפל ומת, אמר רשב"ג: אם מעצמו נפל - ה"ז גט, ואם הרוח דחתו - אינו גט		!	■									◊	לט:
ודלמא שאני התם, דקאמר כתבן		⚡										◊	לט:
משום כבודו דרשב"ג דהכא	אלא אמר רבינא:	!										◊	לט:
הכותב נכסיו לאחרים והיו בהן עבדים, ואמר הלה אי אפשי בהן, אם היה רבו שני כהן - הרי אלו אוכלין בתרומה	דנתיא [ת"ק]	!	◆									◊	לט:
כיון שאמר הלה אי אפשי בהן - כבר זכו בהן יורשין	רבן שמעון בן גמליאל:	!	◆									◊	לט:
והוינן בה, לת"ק אפילו עומד וצווח?		!	⚡										לט:
בצווח מעיקרא - דכ"ע לא פליגי דלא קנה, בשותק ובסוף צווח - דכ"ע לא פליגי דקנה, כי פליגי - שזיכה לו ע"י אחר ושותק ולבסוף צווח	רבה, ואיתימא רבי יוחנן:	!	!									◊	לט:
מדשתיק קננהו, והאי דקא צווח, מיהדר קא הדר ביה	ת"ק סבר:	!	!									◊	לט:
הוכיח סופו על תחילתו, והא דלא צווח מעיקרא, סבר: כי לא אתי לידיה אמאי אצווח.	ורשב"ג סבר:	!	!									◊	לט:
[ק"ו הדברים, ומה במקום שהמחשבה פוסלת, במוקדשין, אין הכל הולך אלא אחר העובד, מקום שאין מחשבה פוסלת, בחולין, אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט]	[רבי יוסי:]											■	לט:
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:											■	לט:
הנהו טייעי דאתו לציקוניא יהיב דיכרי לטבחי ישראל, אמרו להו: דמא ותרבא לדידן, משכא ובישרא לדידכו												○	לט:
כי האי גוונא מאי?	שלחה רב טובי בר רב מתנה לקמיה דרב יוסף:											^	לט:
הלכה כרבי יוסי.	שלח ליה, הכי א"ר יהודה אמר שמואל:											!	לט:
לר"א, יהיב ליה זוזא לטבח ישראל, מאי?	רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:											^	לט:
חזינן, אי אנינש אלמא הוא דלא מצי מדחי ליה - אסור, ואי לא - א"ל: רישך והר:	אמר ליה: [רב אשי]											!	לט: